

2. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80> (дата звернення 31.01.2020).

3. Базилюк А. В. Інклюзивне зростання як основа соціально-економічного розвитку / А. В. Базилюк, О. В. Жулин // *Економіка та управління на транспорті*, 2015. – Вип. 1. – С. 19–29.

4. Федулова Л. І. Інклюзивні інновації в системі соціально-економічного розвитку / Л. І. Федулова // *Економіка: реалії часу*. – № 3 (25), 2016. – С. 56–65.

5. The Inclusive Growth and Development Report 2017. Insight Report the World Economic Forum. January 2017. URL: http://www3.weforum.org/docs/WEF_Forum_IncGrwth_2017.pdf (Last accessed: 17.03.2017).

ІНКЛЮЗИВНІСТЬ В ОПОДАТКУВАННІ

А. А. ВОРОНКОВА, канд. екон. наук, доц.,

доц. кафедри менеджменту, економіки та маркетингу

Л. В. КУЦИНА, ст. викл. кафедри філософії та суспільних наук

Харківська державна зооветеринарна академія, м. Харків

Інклюзивний розвиток базується на економічному зростанні, яке дозволяє відчутти його результати кожному суб'єкту економіки, кожному члену суспільства в усіх сферах життя.

Податки здавна є основним джерелом доходів держави, яка має реалізувати принцип інклюзивності, тобто забезпечити більш високий рівень життя для більшої частини населення не тільки за рахунок ефективного використання ресурсів і збільшення ВВП, а й завдяки політиці перерозподілу. І сьогодні у більшості країн світу податки формуються на основі інклюзивного принципу, що гарантує доступ усіх категорій громадян до витрат з державного бюджету. Реалізація цього принципу є однією з умов розвитку відкритого суспільства, де за допомогою податків здійснюється справедливий перерозподіл ВВП у соціальному, віковому, територіальному та галузевому аспектах; компенсуються недоліки ринкових механізмів; відбувається перерозподіл ресурсів, націлений на забезпечення населення суспільними благами, заохочення бізнесу, ділової та інвестиційної активності, мотивація до праці, антициклічне регулювання економіки, підтримання рівня зайнятості, стабілізація ринкової кон'юнктури. Інклюзивність передбачає усунення дискримінації в оподаткуванні, зменшення розриву між багатими і бідними, рівний доступ до суспільних благ та забезпечення прав людини.

Оподаткування відіграє головну роль у становленні національної незалежності держави, оскільки уряд тієї чи іншої держави не в змозі проводити політику без отримання доходів.

Історія розвитку податкової системи України характеризується періодичними змінами пріоритетів у її структурі. Сьогодні лівова частка доходів державного бюджету формується за рахунок непрямих податків.

До недоліків сучасної системи оподаткування слід віднести:

- відсутність прогресивного оподаткування;
- фіскальну спрямованість податкової системи і недостатню орієнтацію регулюючої функції на стале економічне зростання ;
- відсутність стимулювання інноваційної та інвестиційної діяльності;
- нестабільність нормативно-правової бази оподаткування, неузгодженість та суперечливість окремих законодавчих норм;
- участь держави в ошукуванні найманих працівників через надмірне податкове навантаження на фонд оплати праці;
- значна нерівномірність розподілу податкового тягара через наявність великої кількості податкових пільг та існування різноманітних схем ухиляння від сплати податків;
- жорсткий каральний зміст податкових відносин.

Основними у податковій системі України є три податки: податок на доходи фізичних осіб, податок на прибуток і податок на додану вартість, які забезпечують понад дві третини усіх податкових надходжень до зведеного бюджету України. Варто зазначити, що ставки податків в Україні співставні з країнами ЄС, однак рівень перерозподілу ВВП через бюджет у нашій країні є вищим за європейський.

Українська податкова система побудована так, що чим більше особа заробляє, тим меншу частину свого доходу сплачує до бюджету у вигляді податків. Рівність для всіх в оподаткуванні порушує права бідних. Хто заробляє більше – повинен сплачувати більше податків. Тобто було б справедливо прив'язати ставки податку на доходи фізичних осіб до рівня заробітної плати і повернутися до прогресивної шкали оподаткування. Нині в Україні ставка податку на доходи фізичних осіб рівна для усіх і дорівнює 18 %, а у більшості розвинених країн є прогресивною. Наприклад, у США ставка податку на доходи фізичних осіб ранжується від 10 % до 37 %, у залежності від рівня доходу [1].

В Україні також відсутнє прогресивне оподаткування таких товарів, як нерухомість, земельні ділянки тощо. Поряд з цим, ПДВ за своєю природою є регресивним, адже оподатковує не дохід, а споживання. Тому, особа, яка має більший дохід витрачає на споживання значно меншу частку наявних у неї коштів, аніж це робить бідніша людина.

Інклюзивний підхід слід використати і при оподаткуванні нерухомого майна, відмінного від земельної ділянки. Сьогодні цей податок сплачує лише третя частина від тих, хто мав би його сплачувати. І причина не у відсутності податкової дисципліни у власників, а у відсутності повідомлень від фіскального органу, який до цих пір не має повної інформації про майнові статки населення України. Тому, втрачаємо доходи до бюджету та ігноруємо принцип інклюзивності.

Недоотримання значної суми податків в Україні відбувається і через «хитрощі» великого бізнесу, керівництво якого, з метою зменшення податкового тягара, оформляє своїх робітників як фізичних осіб-підприємців

(ФОП), при цьому роздрібнює свій бізнес та використовує спрощену систему оподаткування.

Розв'язання існуючих проблем податкової системи України має відбуватися через послідовну реалізацію стратегічних цілей реформування податкової системи України, а саме: підвищення конкурентоспроможності вітчизняного бізнесу; легалізація тіньового сектору; активізація інвестиційних процесів в економіці; розробка простих і зрозумілих податкових норм для суб'єктів господарювання; скорочення витрат платників на нарахування і сплату податків та держави на їх адміністрування; адаптація податкового законодавства України до законодавства ЄС; забезпечення умов для добровільного виконання вимог податкового законодавства платниками податків; запровадження інформаційно-аналітичної системи державної податкової служби в національному масштабі; автоматизація процесів оподаткування з використанням сучасних технологій

Література:

1. Аналіз співвідношення прямих та непрямих податків в Україні. URL: http://www.rusnauka.com/36_PVMN_2012/Economics/15_123887.doc.htm

КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ІНДИКАТОР ІНКЛЮЗИВНОГО ЗРОСТАННЯ БІЗНЕСУ

Г. В. ЗАПОРОЖЕЦЬ, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри менеджменту і публічного адміністрування
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

В Україні на розвиток людського капіталу впливає велика кількість дестабілізуючих чинників, що істотно підвищує рівень соціального ризику для людей стати ізгоями: скорочення кількості робочих місць і зростання рівня безробіття, бідність, у тому числі серед працюючого населення, ризик не отримати роботу відповідно до набутого кваліфікаційного рівня, ризик втратити роботу, дефіцит бюджету та позабюджетних фондів тощо.

Сьогодні, в Україні, для більшості організацій, корпоративна культура – це невід'ємний стиль, без якого вже неможливо виходити на ринок товарів і послуг, а для інших – самосвідомість, набуття особливого сенсу професійної діяльності, без якої складно існувати. Нарешті, для сучасних організацій корпоративна культура є найсильнішим мотиваційним фактором.

Сьогодні організація позиціонується як самостійне полікультурне об'єднання зі своїми унікальними цінностями, нормами, ритуалами, традиціями, міфами, легендами, героями, фольклором, субкультурою, іміджем, корпоративним духом, що є частиною сучасної парадигми менеджменту.

Вплив корпоративної культури на функціонування організацій має різноплановий, а подекуди інертний характер, однак найчастіше проявляється